

enkelt tilfælde har politiet anmodet sundhedsstyrelsen om at analysere nogle af Arno Wolle's præparater. Anmodningen blev videreendt til farmakognostisk afdeling, Danmarks Farmaceutiske Højskole, som dog ikke uden videre så sig i stand til at foretage en egentlig analyse af præparater.

Spørgsmål 11:

Udvalget udbeder sig en redegørelse for ansvarsfordelingen mellem ministeriet og sundhedsstyrelsen, herunder specielt om sundhedsstyrelsen må antages at have en mere selvstændig stilling i forhold til ministeriet end andre tilsvarende styrelser og direktorater m. v., samt i bekræftende fald på hvilke områder denne mere selvstændige stilling ytrer sig.

Svar:

Indenrigsministeriet udfærdiger de generelle bestemmelser for lægemiddel- og apoteksområdet, medens sundhedsstyrelsen varetager det faglige tilsyn og kontrol med lægemidler og apoteker og i overvejende grad den administration, der tjener faglige og servicemæssige hensyn.

I princippet er sundhedsstyrelsens stilling i forhold til indenrigsministeriet på lægemiddel- og apoteksområdet ikke anderledes end andre styrelser og direktoraters forhold til ministerier. Enhver af sundhedsstyrelsen i medfør af apotekerloven truffet afgørelse kan indannes for indenrigsministeriet, jfr. apotekerlovens § 87, som ikke er foreslået ophævet ved forslag til lov om lægemidler. I øvrigt ville sundhedsstyrelsens afgørelser også uden udtrykkelig lovhjemmel kunne indbringes for ministeriet, jfr. også bemærkningerne til lovforslagets § 24.

I kraft af sundhedsstyrelsens faglige sagskundskab og den ekspertise, der er repræsenteret i de kommissioner og nævn, der bistår styrelsen inden for lægemiddel- og apoteksområde, får sundhedsstyrelsens afgørelser og indstillinger dog en lidt anden karakter end tilsvarende virksomhed i visse andre styrelser m. v. Indenrigsministeriet kan således ændre en afgørelse, men ikke et sagkyndigt skøn. Ministeriet kan unklare at følge en sagkyndig rådgivning, men råder på den anden side ikke selv over faglig ekspertise til de afgørelser, som hviler på et fagligt skøn.

Spørgsmål 12:

Hvor mange farmaceuter i sundhedsstyrelsen er inden for de sidste 10 år blevet apotekere?

Svar:

I 10-året 1. januar 1964-31. december 1973 er 3 farmaceuter, ansat i sundhedsstyrelsen, blevet apotekere.

Det kan her tilføjes, at i det samme tidsrum har 2 farmaceuter, ansat på sundhedsstyrelsens farmaceutiske laboratorium, samt 8 rejsende farmaceutiske visitatorer ligeledes fået bevilling til at drive apotek.

Spørgsmål 13:

I hvilket omfang yder farmaceuter og læger ansat i sundhedsstyrelsen konsultativ bistand til medicinalindustrien?

Svar:

Ingen af de i sundhedsstyrelsen ansatte farmaceuter og læger yder honoreret konsultativ bistand, hverken under deres arbejde i sundhedsstyrelsen eller privat, til medicinalindustrien.

De i sundhedsstyrelsen ansatte farmaceuter og læger er til rådighed for såvel offentligheden som for virksomheder, foreninger m. v. og besvarer talrige forespørgsler herfra. For så vidt specielt angår medicinalindustrien, drejer spørgsmålene sig typisk om sager vedrørende godkendelse af nye lægemidler (for enkeltheder vedrørende art og omfang kan henvises til sundhedsstyrelsens publikation „Registrering af lægemidler“, der refererer til et af sundhedsstyrelsen afholdt symposium, oktober 1972). Andre typiske spørgsmål vedrører sager om offentligt tilskud til registrerede lægemidler, kontrol af lægemidler (f. eks. egnethed af analysemetoder) og fortolkning af love, cirkulærer m. v.

Spørgsmål 14:

De apoteksfremstillede lægemidler har hidtil været underkastet en streng priskontrol (medicintaksten). Vil denne kontrol blive opretholdt, når de apoteksfremstillede lægemidler ifølge lovforslaget bliver farmaceutiske specialiteter?

NB. Prisbestemmelserne på farmaceutiske specialiteter er mere lempelige.